

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících Mgr. Marka Kubíka a Ing. Jany Svobodové v hlavním líčení konaném dne 31. května 2018 v Praze **takto**:

Obžalovaný

František L.,

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx,

je vinen, že

I.

1) v blíže nezjištěný den v období od 1.7.2009 do 1.7.2010 v Praze xxx v bytě své kamarádky, svědkyně Petry K., nar. xxx, využil psychické a fyzické bezbrannosti její dcery, **poškozené nezletilé A. K., nar. xxx**, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority, a v době, kdy mu byla poškozená nezletilá svěřena její matkou ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení ve dvou případech se ukájel nejméně třením svého pohlavního údu o řitní otvor poškozené nezletilé, přičemž

a) v prvním případě si lehl v obývacím pokoji na gauč za poškozenou nezletilou, která, oblečena jen do noční košile, sledovala televizi, a obnaženým penisem se třel o řitní otvor poškozené,

b) ve druhém případě ji přiměl, aby se ve stoje předklonila a rukama se držela o stolec, přičemž jí vyhrnul noční košili, a poté ji třel svým pohlavním údem řitní otvor a nejméně částečně jej do řitního otvoru poškozené nezletilé zavedl,

tomuto jednání nebyla poškozená nezletilá schopna se bránit proto, že vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, nebo se jinak účinně bránit a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, tohoto jednání se dopustil přesto, že jako kamarád matky poškozené nezletilé znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

2) v blíže nezjištěný den v období od 1.7. 2009 do 1.7.2010 v Praze xxx v bytě své kamarádky, svědkyně Petry K., nar. xxx, využil psychické a fyzické bezbrannosti její dcery, **poškozené nezletilé A. K., nar. xxx**, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority, a v době, kdy mu byla poškozená nezletilá svěřena její matkou ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení v jednom případě se ukájel nejméně třením svého pohlavního údu o řitní otvor poškozené nezletilé, přičemž nahý si sedl na křeslo a poškozenou nezletilou, která byla oblečena jen do noční košile, si posadil na klín zády k sobě a třel jí svým pohlavním údem řitní otvor, tomuto jednání nebyla poškozená nezletilá schopna se bránit proto, že vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, nebo se jinak účinně bránit a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, tohoto jednání se dopustil přesto, že jako kamarád matky poškozené nezletilé znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

t e d y : zneužil bezbrannost jiného a donutil ho k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

II.

od přesně nezjištěné doby do dne 24. 8. 2017 v Praze xxx v jím užívaném bytě přechovával ve svém tabletu zn. MANTA MID 713 černé barvy na paměťové kartě Micro SD 2GB v podsouboru Obrázky nejméně 304 souborů fotografií a v podsouboru Obrázky, podsložce Mix nejméně 22 souborů fotografií, a dále přechovával na paměťové kartě Micro SD HC zn. Sony v mobilním telefonu zn. Vodafone v podsouboru Videos, podsložce download nejméně 340 souborů fotografií, přičemž všechny tyto fotografie zobrazují mj. i děti, z nichž některé jsou zobrazeny zcela nebo z části nahé, některé jsou zobrazeny s otevřenou nabídkou genitálu a některé jsou zobrazeny v polohách skutečného nebo předstíraného pohlavního styku,

t e d y : přechovával fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem I.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem II.

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 40 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v **trvání 42 měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 99 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému současně **ukládá ochranné léčení sexuologické ústavní formou**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozené nezletilé A. a A. K., nar. xxx odkazují s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na pořad práva civilního.

Odůvodnění

Soud dospěl na podkladě hodnocení důkazů, provedených v rámci konaného hlavního líčení, ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. Soud tak má za prokázané, že se obžalovaný dopustil vůči poškozeným, tehdy ve věku pěti let, násilného, sexuálně motivovaného jednání, když je obě v oblasti řitního otvoru třel svým pohlavním údem, nezl. A. pak zneužil k pohlavnímu styku, který na ní vykonal způsobem srovnatelným se souloží, když jí nejméně částečně zavedl pohlavní úd do řitního otvoru; stejně tak má soud za prokázané, že obžalovaný po přesně nezjištěné období až do 24.8.2017, kdy u něj materiály s dětskou pornografií byly zajištěny, držel dětskou pornografii, kterou si opatřil.

Obžalovaný František L. popřel, že by se dopustil jednání pod bodem I., přičemž k jednání pod bodem II. uvedl, že se domníval, že trestná je výhradně distribuce dětské pornografie, nikoliv stahování pro vlastní potřebu. K tomu doplnil, že dětskou pornografii stahoval a prohlížel si ji po dobu několika let, začal s tím již ve škole. Na servery se většinou připojoval přes svůj telefon, soubory ukládal na paměťovou kartu telefonu. K ukládání přistoupil proto, že nezdědkakdy dojde k přesměrování na jiné servery, přičemž některé ze souborů chtěl pro vlastní potřeby, konkrétně sebeukájení, využívat i později. K jednání pod bodem I. upřesnil, že osoby obou poškozených, tedy A. i A. K. zná, vídávala se s nimi v bytě své kamarádky, matky obou dívek Petry K., dříve K.. Petru K. znali již ze základní školy, byla od tří ročníky výše než ona sám. Následně jej do bytu k Petře K. přivedl jejich společný kamarád, Ondřej Š., a to z důvodu jeho tehdejšího zneužívání pervitinu. Nejdříve jezdil za Petrou K. do jejího předchozího bydliště v xxx, následně po jejím přestěhování ji navštěvoval v bytě na adrese xxx. Ke zneužívání pervitinu, doplnil, že s tím začal od konce ledna 2007, v dřívější době kouřil marihuanu. O tom, že by měla mít pervitin k prodeji K., se dozvěděl právě od Š.a, s nímž za ní jezdil, následně již do bytu chodil sám. Nejdříve jezdil výhradně za

účelem pořízení pervitinu, následně se s Petrou K. sblížil, chtěla si s ním povídat, svěřovat se mu, proto v bytě začal i přebývat. Nejdříve v roce 2007 se zdržoval v rámci jednoho dne do večerních hodin, následně v průběhu roku 2008 tam i přespával, zdržel se třeba i dva až tři dny. K Petře K. docházel až do roku 2010, četnost návštěv v roce 2010 poklesla. Důvodem toho bylo jeho studium, následně docházení do zaměstnání, každopádně od druhé poloviny roku 2010, kdy se seznámil se svojí stávající přítelkyní, tak docházení také K. ukončil. Následně upravil, že vztahy zpřetrhav v polovině roku 2012, kdy se seznámil se svou partnerkou, Veronikou Ř.. Právě kvůli přítelkyni přestal zneužívat pervitin, pak již konzumoval jen marihuanu, kterou si pořizoval od osoby bydlící v patrech nad K.. Svůj čas trávený u Petry K. popsal tak, že společně seděli, povídali si, občas konzumovali drogy, popřípadě ještě v roce 2008 si povídal i s manželem K., Lubošem. Do bytu K. docházela řada lidí, notně se tam střídali, chodili si pro drogy. Občas někomu Petra K. umožnila v bytě přespávat. Za osoby, které u K. přespávaly, označil Terezu N. a Františka K., jednalo se o partnery. Tereza N. v bytě přebývala na přelomu let 2007 a 2008, K. pak v letech 2008 a 2009. V době, kdy pobýval v bytě Petry K., o děti nijak zvlášť nepečoval. Toliko je hlídal v denní době, pokud si Petra potřebovala někam odskočit. Toliko dohlížel, aby si například nějak neublížily či něco nerozbily. Hlídaní bylo o délce v řádech minut, většinou mezi pěti a deseti minutami. Toliko v jednom případě zůstal s dětmi po delší dobu, to však již přibližně po prvních deseti minutách přišla za ním známá Šárka, která byla s dětmi společně s ním. Dětem se nevěnoval ani ve smyslu vyhledávání her s nimi a jejich zaměstnávání. S dětmi si hráli jen tehdy, pokud přinesly samy hračku a hry se dožadovaly. Pokud Petra K. potřebovala pomoc v péči o děti, pak jí vypomohl, jako například v jednom případě děti vyzvedl ze školky. Při pobytu v bytě, který sestával z obývacího pokoje s kuchyňským koutem a dětského pokoje, včetně příslušenství, zaznamenal konzumaci drog Petrou K., společně užívali pervitin a marihuanu. Pokud byla Petra K. pod vlivem drog, pak byla takzvaně zaseknutá. Obě poškozené jej oslovovaly strejda Panda, tedy jako název zvířete. Obžalovaný opakovaně vyloučil, že by o poškozené pečoval, a toliko jim drobně pomáhal, když byl o to Petrou K. požádán. Například jim podávali jídlo z lednice, namazala chleba, dohlédl, aby se najedly. Rozhodně je nikdy neukládal, nemyl je, v jednom případě dohlédl, aby si vyčistily zuby. V bytě před nimi nechodil ve spodním prádle, natož nahý, je stydlivý člověk. Pokud se s poškozenými díval na televizi, pak rozhodně s nimi neseseděl na křesle, křesla byla polohoupací, nepohodlná, nebylo tedy ani možné, aby nakládal s A. tak, jak uvádí obžaloba. Pokud se poškozené s ním na televizi dívaly, rozhodně je neměl nikdy na klíně. Vyloučil, že by se poškozené dožadovaly jeho pozornosti, že by po něm lezly či si ji vynucovaly hrou, Petra K. je v tomto směru i okřikovala, aby jej nechaly s tím, že přišel navštívit ji. Pokud poškozené sledovaly televizi, mohly sedět na gauči či křeslech, mohly si přinést židličku, konkrétně si nevybavuje, zda měly obvyklé místo v bytě xxx, odkud televizi sledovaly. Doplnil, že Xxx měly televizi ve svém pokoji. Pokud si poškozené samy pouštěly televizi, pak sledovaly kreslené pohádky, nevybavuje si, že by kdykoliv sledovaly Simpsonovi. Doplnil, že do bytu k Petře K. docházelo za období let 2008-2009 jak do ulice Xxx tak Xxx mezi 30 až 40 lidmi. Občas chodila do bytu i matka K., většinou tam zastihla z lidí, kteří za Petrou K. docházeli, toliko jeho, neboť Petra ostatní z bytu v době nahlášené návštěvy matky ostatní vykazovala, zatímco on mohl zůstat. Důvodem toho bylo, že v důsledku zneužívání drog nebyl natolik zničený, jako ostatní. O příchodu matky Petry K. byli vždy předem informováni. Dále, doplnil, že Petra K. ve svém bytě, jak na adrese Xxx, tak Xxx, sledovala porno, bývalo to společně s jejími aktuálními životními partnery, v bytě v ulici Xxx tedy s manželem Lubošem K., následně po přestěhování do bytu v ulici Xxx s Juliem S.. Někdy bylo u sledování porna přítomno i několik dalších osob, obžalovaný se nechtěl společně s dalšími lidmi na porno koukat, prostor tedy opouštěl. DVD byla uložena v deskách, které byly v ulici Xxx za televizní či pod stolečkem v obývacíku, tyto desky pak Petra K. přestěhovala do bytu v

ulici Xxx. Jedenkrát dokonce před ostatními s úsměvem říkala, že si poškozené ráno namísto pohádky pustili DVD s pornem. Závěrem zdůraznil, že si vybavuje toliko dva případy, v nichž poškozené vyzvedával, ať již i to bylo 1× ze školky k žádosti Petry K., či rovněž na základě její žádosti z bydlíště její matky v Letňanech. Ani tehdy se však o poškozené nijak nestaral, neboť Petra K. na ně čekala za rohem, jen nechtěla přijít své matce na oči.

Výslechy poškozených nezletilých byly v rámci hlavního líčení provedeny čtením prepisů výpovědí, zaznamenaných na audio vizuálním záznamu, přičemž za souhlasu procesních stran byl tento záznam i přehrán. Poškozená A. K. popsala situaci, při níž upozornila svou babičku, svědkyni Janu K. na to, že se v minulosti stala společně se sestrou A. obětí znásilnění. Popsala, že společně všechny tři sledovaly program v televizi, přičemž zachytily detektivku, kde postava detektiva řešila se ženou její znásilnění z minulosti. Reagovala tedy vůči babičce sdělením, že se toto stalo jí i sestře. K osobě, která ji znásilnila, sdělila, že to byl strejda Fanda. Jednalo se o kamaráda matky, docházel k nim do domácnosti. Uvedla, že sestru A. znásilnil jednou, zatímco ji dvakrát. Současně uvedla, že tehdy ani nevěděla, co jí dělá. K činu došlo v době, kdy jí se sestrou, dvojčetem, bylo 4 nebo 5 let. K události došlo v bytě v oblasti Palmovky, do kterého se stěhovali již společně s bratrem. Tehdy ležela na gauči, sledovala se sestrou Simpsonovi. Gauč byl v obývacím pokoji. Na sobě měla noční košili a byla přikryta dekou. Strejda Fanda přišel, lehl si za ni a dělal to. Stalo se to ve večerní době. Není si jistá, zda v tuto dobu byl někdo další v bytě, připustila, že matka mohla spát v posteli. K tomu, co strejda udělal, uvedla, že ji znásilnil. K tomu sdělila, že jak si za ni lehl, dal jí přirození do zadku. Nevěděla, co to dělá, proto raději byla zticha. Následně demonstrovala na pomůckách v podobě panen, jak se vše událo. Panně, představující ji, sundala sukni, postavu strejdy Fandy vysvlékla zcela, k čemuž uvedla, že se domnívá, že byl celý nahý, současně doplnila, že si toho však nevšimla. Pod celou dobu jí nic neříkal, nic takového si nevybavuje. Nevybavuje si ani, že by jí něco bolelo, či že by jí tekla krev, anebo následně měla nějaké bolestivé obtíže. Poté se Fanda z gauče zvedl a šel si sednout za A. na křeslo. A. se z křesla, kde do té doby seděla, měla postavit, Fanda si nahý sedl a A. si měla sednout na něj. K tomu, co se dělo s A., uvedla, že ji rovněž znásilnil. Nejdříve se na ně podívala, později se však již raději nekoukala. Na pomůckách demonstrovala, že si A. posadil na klín. Rovněž demonstrovala, že křeslo bylo bezprostředně vedle gauče. Jednoznačně uvedla, že strejda Fanda byl v tuto dobu nahý. K dotazu, zda viděla jeho penis a v jakém byl stavu, uvedla, že neví, že se nedívala. Současně však uvedla, že pomůcka pro demonstrování nemá v oblasti pindíku chlupy. K okolnosti, proč se více nekoukala, uvedla, že se bála. Toto trvalo chvíli, poté si šly vyčistit zuby a šly si lehnout. Následně se poškozená A. probudila a šla na záchod. Když se vracela ze záchodu, strejda Fanda k ní z gauče přistoupil, ohnul ji do předklonu, řekl jí, aby se rukama opřela o stolek a přehodil jí přes záda noční košili. V tu dobu byl stále nahý. Viděla jeho penis, neví však, zda byl nahoru či dolů. Demonstrovala na pomůcce v předklonu přistoupení Fandy těsně za ni a sdělila, že jí dal penis do zadku. Strčil jí ho tam jednou, a chvíli se maličko hýbal, potom odešel. Uvedené hýbání na pomůcce demonstrovala. Nepamatuje si, že by u toho pociťovala bolest, či že by jí následně tekla krev nebo jí něco i později bolelo. Poté si urovnala noční košili a šla si lehnout. K osobě strejdy Fandy doplnila, že takto jej při prvotním sdělení označila i babičce (pozn. svědkyni K.), která zná dva Fandy-jednoho silnějšího a jednoho hubeného. Fanda, který jí to udělal, si chodil povídat s mámou do bytu a někdy je vyzvedával ve školce. Když o události říkala babičce, byla u toho i A. a rovněž to před babičkou potvrdila. Nepopisovala před A., na co si vzpomněla, jen uvedla, a že jí film událost připomněl. Uvedla před ní a babičkou, že se jí připomnělo, jak je znásilnil strejda.

Poškozená nezletilá A. K. vypověděla, že i ona si vybavila, že je strejda Fanda znásilnil, a to v souvislosti s pořadem v televizi, který byl o tom, že nějakou holku znásilnili.

Podrobnosti k pořadu a jeho sledování si však nevybavila. Ví, že obě se sestrou A., jejím dvojčetem, o tom pověděly babičce. Ke strejdovi Fandovi uvedla, že často chodil k nim domů za jejich matkou, byl to její kamarád, často si s ním povídala. Docházel za ní do bytu na Palmovce, kde společně se sestrou a matkou bydlel ještě bratr Filip. Neví, co konkrétně Fanda dělal, když je znásilnil, neví přesně, co toto slovo znamená. O tom, že je znásilnil strejda Fanda, ví i bratr Filip, říkala mu to A. poté, co to sdělily babičce. Strejda Fanda u nich v bytě často přespával. Někdy se stalo, že s Fandou v bytě byla jen ona, sestra A. a bratr Filip. Když takto matka nebyla doma, šla nakupovat věci k večeri. Podrobnosti z události si nevybaví, nepamatuje si je, byly jí tehdy čtyři roky. Na událost se snažila zapomenout, téměř nic si nevybavuje. Neví, jestli při události byla matka v bytě. Nemluvila o tom ani moc se sestrou A.. Pripustila, že jen již v době před výsledkem o události hovořila s psychologkou, u níž byly společně se sestrou A.. Tam hovořily podle pravdy, respektive A. k věci mnoho nesdělila, k čemuž uvedla, že to bylo zapříčiněno tím, že se bojí. Vyjádřila se k popisu bytu, kde se událost stala, přičemž sdělila, že měly samostatný dětský pokoj s palandou, kde spala se sestrou, na samostatné posteli spal bratr Filip. Matka spala v obývacím pokoji, kde byla i televize. K osobě Fandy uvedla, že ho zná, neví však, kdy naposledy se s ním setkala. Neví, jak se jmenuje příjmením, toto ví její babička, přičemž od ní se dozvěděla i jeho příjmení, jmenuje se L.. Den před výsledkem viděla jeho fotografii, ona i A. jej poznali, fotografii jí ukazovala babička. Fotografie byla s jeho facebooku. Doplnila, že označení strejdy, který je znásilnil, tedy její jméno Fanda, si ona sama nepamatovala, řekla to A.. Ví však, že do bytu na Palmovce je nikdo jiný, koho by označovaly za strejdu, než Fanda, nechodil.

V hlavním líčení vypověděla svědkyně Jana K., babička poškozených, která je má svěřeny do pěstounské péče. Svědkyně vypověděla k okamžiku, kdy jí poškozené sdělily, že byly znásilněny. Byly tehdy samy na chalupě, sledovaly televizi a přepínaly kanály. Na jednom z kanálů při krátkém přepnutí hrála detektivka, detektiv tam probíral s obětí, že tato žena byla znásilněna. Postava detektiva sdělovala, že o události měla hovořit dříve, přičemž na to nezletilá A. uvedla, že i jim se stalo něco ošklivého. Ihned na to upřesnila, že se jim také něco stalo, že jim strejda strkal penis do zadečku. Protože hovořila v množném čísle, otočila se svědkyně na nezletilou A., dotázala se jí, zda jí rovněž, a A. pokývala souhlasně že ji také. Časově událost zařadily do doby, kdy ještě bydlely s matkou, přičemž se svědkyně bydlí od jejich pěti let. Svědkyně je upozornila, že je to velmi vážná věc, že si nesmějí nic vymýšlet, ujistily ji, že mluví pravdu. Následně svědkyně kontaktovala odborníky z OSPOD a následně dovedla obě poškozené k odborné pomoci ve spolku Natama. Více s poškozenými o věci nehovořila, nechtěla nijak vyvolávat případné negativní dojmy neodborným zásahem, poprvé po sdělení vůči ní hovořily poškozené o věci až před psychologkou v Natama. Ani následně s děvčaty o věci nehovořila, na nic se jejich již neptala. Svědkyně upřesnila, že nezletilá A. svým sdělením reagovala bezprostředně na tu sekvenci filmového děje, kdy byla postava upozorňována detektivem na to, proč o věci nehovořila dříve. Na to nezletilá A. sdělila "babičko, ale já bych asi taky měla něco říct". Reagovala tedy na vysvětlování z filmu, že pokud se mladé slečně něco stalo špatného, měla o tom mluvit hned, někomu se svěřit. Ve filmu, v části, kterou nezletilé sledovaly, nevysvětlovali, co je znásilnění. Podle vjemu svědkyně reagovala nezletilá A. na zmínky o tom, že měla dříve sdělit někomu, že se jí něco ošklivého či špatného událo. Podle svědkyně tedy nereagovala na jakoukoliv zmínku o znásilnění, ale na upozornění, že o ošklivé události se měla někomu svěřit. Svědkyně se dotázala nezletilé A., proč o věci nikomu neřekla, k tomu jí poškozená vysvětlila, že se styděla a bála. O identitě osoby, která jim měla strčit penis do zadečku, nezletilá A. sdělila, že to byl strejda Fanda. O všem hovořila nezletilá A., A. je málomluvná, jen přitakávala. I na sdělení o tom, že útočníkem byl strejda Fanda přitakávala pokýváním hlavou. Když pachatele takto poškozené označily, věděla svědkyně, že jde o obžalovaného, neboť věděla z minulosti, že docházel do domácnosti k poškozeným. Do domácnosti dcery, svědkyně Petry

K., obžalovaný docházel zejména v období, kdy ji opustil manžel a ona zůstala se třemi dětmi sama. Pomáhá jí, hlídal děti, samotnou svědkyni to překvapovalo s ohledem na jeho mládí. Jeho zájem si vykládala tím, že zřejmě usiloval o její dceru. Její vztahy s dcerou tehdy byly špatné, vyčítala jí, že se o děti špatně stará, že se jim nevěnuje, často se proto spolu dohadovaly. Domnívá se, že obžalovaný se takto vyskytoval v domácnosti poškozených v období roku 2009. Není si jistá, zda obžalovaný docházel do dceřiny domácnosti již v době, kdy bydlela v ulici Xxx, rozhodně však chodil do jejího bytu v ulici Xxx. Na tuto novou adresu se stěhovala v období léta 2009 a bydlela tam přibližně jeden rok. V rozhodné době měla špatné vztahy s dcerou právě z důvodů jejího způsobu péče o děti, když před nimi podle jejího názoru upřednostňovala kontakt s kamarády. Až následně zjistila, že v tomto období brala drogy. Sama to zjistila až v době, kdy Petra K. pobývala v dalším bytě, a to v Xxx. Do domácnosti dcery v ulici Xxx docházela málo, předem jí vždy musela návštěvu oznámit, neboť se velmi často stávalo, že se i po domluvě na místo dostavila a nikdo jí neotevřel. Docházela do bytu přibližně 1× za měsíc. Poškozené však již tehdy mívá u sebe v domácnosti velmi často, měla je každý víkend, během týdne je i vyzvedávala ve školce, vodila je k sobě. K chování obžalovaného v domácnosti Xxx doplnila, že se v bytě choval, jako by tam patřil. Celou tuto situaci si svědkyně vyhodnotila tak, že dceři pomáhá s dětmi. O úloze obžalovaného v její domácnosti se však dcery nikdy neptala. Leckdy je obžalovaný docházet doprovázel i při různých aktivitách- na společné koupání nebo nákupy. Pokud poškozené hovořily o obžalovaném, pak o něm mluvily jako o strejdovi, strejdovi Fandovi nebo Fandovi. Doplnila, že poškozené začaly pozdě mluvit, někdy kolem třetího roku věku. Jako dalšího muže, který ve vyšší četnosti docházel do domácnosti dcery, zaznamenala jejího pozdějšího životního partnera S.. Ví o tom, že dceru navštěvoval i další muž jménem Fanda, jednalo se o svědka jejího bývalého manžela ze svatby. Ten se však s rodinou Petry K. nestýkal v takové četnosti, jako obžalovaný, svědkyně jej v její domácnosti nikdy nezaznamenala. V předmětném období nezaznamenala, že by dcera poškozené svěřovala komukoliv na hlídání, vyjma obžalovaného. Vybavila si, že obžalovaný vyzvedával poškozené v bydlíšti svědkyně, svědkyně na něj měla i telefonní kontakt a na podrobnostech vyzvednutí se i domluvili. Doplnila, že informaci, kterou se dozvěděla od poškozených, telefonicky sdělila jejich matce, svědkyni Petře K.. Bezprostřední její reakce byla odmítavá s tím, že není možné, aby se obžalovaný takového jednání vůči poškozeným dopustil. Následně však již nebyla tak radikální, připustila, že se to mohlo stát. Dcera před ní připustila, že obžalovaný trávil s poškozenými čas o samotě. Svědkyně dále doplnila, že již při prvotních údajích sdělených nezletilou A. se jí ptala, kolikrát se jí ta nepříjemná věc stala, ona sdělila, že je 2× nebo 3×, přičemž po celou dobu hovořila za sebe i za A.. Od počátku označení osoby pachatele za strejdu Fandu neměla jakoukoliv pochybnost o tom, že jde právě o obžalovaného, neboť pouze on se vyskytoval v bydlíšti poškozených ve vyšší četnosti, a co jí bylo známo, navíc to byl jediný muž jména František. Věděla o něm, že mu dcera svěřuje děti na hlídání, neměla však přehled o tom, jak často či nějak dlouhou dobou, neptala se na to dcery, nepředpokládala ani, že by jí v tomto směru řekla pravdu, neboť s ohledem na výtky, které k ní svědkyně měla, se snažila vůči ní stavět do lepšího světla, než jak skutečně se péče o poškozené z její strany odehrávala. Co sama svědkyně zaznamenávala za projevy vztahu poškozených k obžalovanému, pak se k němu chovaly jako ke každému blízkému člověku, k obžalovanému se chovaly s projevy náklonnosti tak, jako ke každému, koho mají rády. Neví, nakolik se poškozené dožadovaly jeho pozornosti, v obecné rovině je však charakterizovala jako vysoce mazlivé, dokonce i ve škole řešila s dětmi ve druhé třídě, že se stále snažily objímat učitelku, nedovede si tedy vysvětlit, že by nebyly přichylné i k obžalovanému. Přímou však takový kontakt mezi obžalovaným a poškozenými nezaznamenala, zaznamenává jen obvyklý projev dospělého vůči dětem, že je obžalovaný vzal za ruku, pokud šli na procházku, posadil si je na klín atp., nesledovala však nic nenormálního. Po sdělení poškozených se snažila vyhledat

facebookový profil obžalovaného, nic takového se jí však nalézt nepodařilo, a proto vyloučila, že by ona ukazovala poškozeným fotografii obžalovaného tak, jak o tom vypověděla A.. Svědkyně si toto její sdělení ani neumí nijak vysvětlit. Poškozené mají na facebooku profil, svědkyně jim je kontroluje, ví tedy, že obžalovaného z v přátelích zařazeného nemají. Při takových kontrolách nezaznamenala, že by poškozené osobu obžalovaného jakkoliv vyhledávaly.

Vyslechnuta byla svědkyně Petra K., matka poškozených. O věci se dozvěděla z telefonátu matky, svědkyně K.. Radily se spolu, jak věc budou řešit. Matka jí popsala okolnosti, za nichž jí poškozené řekly o tom, že měly být zneužity Fandou z xxx. Právě tímto místním údajem jí označila matka při prvním sdělení osobu pachatele s tím, že se jí ptala na to, zda takovou osobu zná. Matka sama si při tomto prvním sdělení nebyla jista identitou zmiňovaného Fandy. Svědkyně okamžitě věděla, že jde o obžalovaného, protože jen on docházel do její domácnosti a s poškozenými jí pomáhal. Nikdo jiný, natož jménem Fanda, nepřišel ve vyšší četnosti do její domácnosti tak, aby jej poškozené vnímaly jako strejdu. V rozhodné době znala jen jednoho dalšího Fandu, ten však do domácnosti nedocházel tak, aby se tam zdržoval, natož aby věnoval pozornost poškozeným. Šlo o člověka, který byl svědkem jejího manžela na stavbě, Františka K.. K. ji sporadicky navštěvoval v bydlišti v ulici Xxx, tam byla v roce 2009. Následně se přestěhovala do ulice Xxx, domnívá se, že tam K. již nechodil. Vybavuje si, že ke stěhování došlo v červnu 2009, K. ji v novém bydlišti navštívil již jen jednou, tehdy již sám bydlel za Prahou. Obžalovaného zná velmi dlouho, zná jej již ze základní školy. Následně jej někdy v roce 2007 přivedla k ní do bytu její kamarádka. Doplnila, že v době, kdy k ní začal docházet, brali oba drogy, v bytě je brali společně. Vidali se spolu do roku 2010, tehdy obžalovaný začal pracovat, najednou k ní přestal docházet. Když k ní do bytu chodil, zdržoval se i několik dnů, přespával u ní. Trávil v její společnosti veškerý volný čas, domnívá se, že žádné zájmy pro svůj volný čas, než pobyt u ní, neměl. Upřesnila, že u ní nepřespával, ale přebýval tam i v nočních hodinách, důvod, proč se nešlo spát, byl ten, že brali drogy, tedy se nespalo. Sama užívala drogy v období od roku 2007 do roku 2013, kdy nastoupila výkon trestu. Domnívá se, že v období let 2009 a 2010 na ní nebyl markantní projev užívání drog, působení drog je individuální, ona mimo nebyla. K dispozici bytu Xxx uvedla, že byt byl o velikosti 3+1 s ložnicí, televizor byl v obývacím pokoji. V obývacím prostoru proti televizi byla velká rohová sedací souprava a polohovací křesly z Ikey. V bytě Xxx neměly děti televizor ve svém pokoji, jediný televizor byl v obývacím pokoji. Na televizi se poškozené koukaly z gauče, pouštěly si DVD nejčastěji Pat a Mat a Krtečka. Domnívá se, že Simpsonovi nesledovaly. Připustila, a že sledovala pornografické filmy, společně s ní a manželem někdy takové filmy sledovat i obžalovaný, děti nikdy ne. Neví o tom, že by si poškozené samy, byť omylem, někdy porno na DVD pustily. Nikdy je u ničeho takového nepřistihla. K péči obžalovaného o děti uvedla, že je často hlídal, když byla pryč, pryč z bytu chodila z důvodů zajišťování drog. Vnímala jej jako vynikajícího kamaráda, který jí pomáhal, a mohla se mu vypovídat. Bylo na něm vidět, že má děti rád, rozuměl si s nimi a děti měly rády jeho. Pomáhal jí s uklídem, vařením, s mnoha věcmi. Že ho měly poškozené rády, věděla z jejich projevů, když jim řekla, že přijde strejda Fanda - těšily se na něj, vítaly ho, chodily s ním rády ven, často s ním byly venku samy. Pokud je obžalovaný hlídal, pak jen poškozené, mladšího syna brávala svědkyně vždy s sebou. Děti hlídal sám po dobu několika hodin, většinou se jednalo o 2 až 3 hodiny. Převážně poškozené hlídal přes den, připustila možnost, že je hlídal i v noční dobu. Nepamatuje si, že by obžalovaný poškozené vyzvedával ve školce či v bydlišti matky. Rovněž si nevybavuje, že by v rámci péče o poškozené tyto koupal či je ukládal ke spaní. Když poškozené hovořily o obžalovaném, pak o něm mluvily jako o Fandovi, když jej přímo oslovovaly, pak mu říkali strejdo. Doplnila, že obžalovaného do její domácnosti v roce 2007 přivedla Tereza N.. Společně s nimi tehdy přišel i Ondřej Š.. Mezi Terezou N. a Františkem K. byl vztah, K. byl tehdy ženatý, nicméně s N. chodil. Za účelem

společné konzumace drog v předmětné době k ní docházelo do bydliště přibližně 6 lidí, jednalo se o stále stejné osoby. Svědkyně vyloučila, že by vzhled obžalovaného, který by případně zajistila z jeho facebookového profilu, ukazovala poškozeným.

Vyslechnut byl znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Ladislav Procházka, který podrobil výkonu své znalecké činnosti osobu obžalovaného. Zcela stvrdil platnost svých znaleckých závěrů, jak je vtělil do písemné podoby podaného znaleckého posudku. Shrnul, že u obžalovaného zjistil závažnou sexuální deviaci, konkrétně heterosexuální pedofilii. Právě s ohledem na tuto diagnózu hodnotí pobyt obžalovaného na svobodě jako společensky nebezpečný, přičemž z medicínského hlediska lze zajistit léčbu obžalovaného výhradně formou ústavní léčby. V případě ambulantní léčby nelze předpokládat, že již od rané fáze výkonu léčby by byla náležitě zajištěna medikace obžalovaného tak, aby jeho nebezpečnost pro společnost byla vyloučena. Závěr o heterosexuální pedofilii u obžalovaného opřel především o vlastní jeho vyšetření, když obžalovaný na podněty reagoval ve zcela minimální míře, přesto však byla patrna zvýšená reaktivita na objekty heterosexuálně pedofilně zaměřené. Tato diagnóza se projevila v jednání obžalovaného ve vztahu k oběma jednáním, pro která byl postaven před soud. V důsledku uvedené deviace tak byly ovládací schopnosti obžalovaného podstatně sníženy, schopnosti rozpoznávací byly zachovalé. K témuž posudku byla vyslechnuta znalkyně z oborů zdravotnictví, odvětví psychologie, i tato znalkyně stvrdila platnost závěrů, vtělených do písemného vyhotovení posudku. Znalkyně vyloučila, že by byla jakkoliv ovlivněna faktem, že psychologickou část posudku podávala i ve vztahu k oběma poškozeným. Pokud by jakékoliv ovlivnění pocítila, znaleckou činnost by v této věci nevykonávala. U osoby obžalovaného znalkyně zjistila rysy výrazně agresivní, přičemž tyto rysy osobnosti zcela korespondují s diagnózou, k níž dospěl znalec z oboru psychiatrie. Je to typický projev spojený s takovou deviací.

Tatáž znalkyně vypracovala i psychologickou část posudku na obě poškozené, přičemž v rámci své znalecké činnosti běžně vypracovává znalecké posudky na osoby nezletilých. I ve vztahu k závěrům na osoby poškozených zcela stvrdila platnost závěrů tak, jak je vtělila do písemných posudků. Ve výpovědích a vyšetření poškozených neshledala žádné znaky, jež by měly svědčit ovlivnění poškozených jinou osobou, výpovědi byly spontánní a způsob jejich podání svědčí dle znalkyně tomu, že poškozené sdělovaly to, co skutečně prožily. U žádné z poškozených neshledala známky lhavosti či konfabulace. Nejistila u nich přítomnost posttraumatické stresové poruchy, nevyloučila však, že by k takovým projevům postupem času nemohlo dojít. V obecné rovině se vyjádřila ke schopnosti pětiletého dítěte správně si zapamatovat prožitou událost, současně však v konkrétně tohoto případu uvedla problematičnost vnímání její podstaty právě pro absenci životních zkušeností v oblasti sexu. Dle znalkyně nelze vyloučit, že by zážitek, který prožily, mohl v budoucnu ovlivnit vztah poškozených k dospělým osobám, zejména mužům a odrazit se negativně na jejich sexualitě.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Gabriela Léblová zcela stvrdila platnost svých závěrů vůči osobám poškozených nezletilých A. a A. K.ých. Znalecké závěry učinila společně se znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, přičemž zdůraznila, že má dostatečnou kvalifikaci pro posuzování osob nezletilých. Na takové osoby podává znalecký posudek opakovaně během roku, a to zejména v rámci opatrovnických řízení. Doplnila, jaké parametry pro zvláštní zaměření na osoby zkoumaných nezletilých pacientů je zapotřebí mít, když de facto veškerou takovou kvalifikaci pro uvedení zvláštní specializace splňuje, vyjma úvazku v nemocnici. Nicméně toto nikterak nedevaluje její odbornost pro posouzení osob nezletilých. Sama v minulosti roky pracovala v dětské

psychiatrické ambulanci. Zdůraznila, že u žádné z poškozených nezjistila přítomnost duševní poruchy, kromě toho, že měla k dispozici audiovizuální záznam z výslechu poškozených, obě podrobila vlastnímu vyšetření. Takto v projevu poškozených neshledává žádné symptomy chorobnosti, během vyšetření nedošlo k žádným problémům.

Za souhlasu procesních stran byl čten znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika. Znalec provedl zálohování dat z nosičů, jež byly zajištěny ze strany obžalovaného v rámci provedené domovní prohlídky. Znalec tak zadokumentoval a jako obrazovou přílohu posudku provedl záznam obrazových souborů z tabletu, konkrétně paměťové karty, a mobilního telefonu obžalovaného, jež jsou zobrazením nahých částí těl či celé postavy dětí ženského pohlaví v polohách skutečného či předstíraného pohlavního styku, popř. dětského genitálu.

Za souhlasu procesních stran byly čteny protokoly o svědeckých výpovědích Mgr. Karla Ř., dědečka partnerky obžalovaného Veroniky Ř., stejně tak jako Jana J., otčima jeho partnerky a Františka L. st., otce obžalovaného. Všichni svědci se vyjádřili k osobě obžalovaného, povaze jeho vztahu s Veronikou a k tomu, že je pro ně neuvěřitelné, že by se obžalovaný jednáni, pro které byl postaven před soud, měla dopustit. Jejich zkušenosti s obžalovaným neodpovídají vůbec tomu, že by měl být takového jednání schopný, poukazují shodně zejména na vztah s Veronikou. Otec obžalovaného se dále vyjádřil k využívání tabletu, vyloučil, že by fotografie s pornografickou tematikou stahoval on sám.

Soud předkládal k nahlédnutí listiny, včetně doprovodné fotodokumentace k zajištěnému obrazovému materiálu z nosičů informací, které vydal obžalovaný; předložená byla i fotografie svědka J., která byla zajištěna v telefonu obžalovaného a k níž se svědek vyjadřoval. Předložená byla i fotografie obou nezletilých poškozených, na niž jsou zachyceny v období korespondujícím s dobou činu. Ze zprávy OSPOD byl zjištěn způsob oznámení události ze strany svědkyně K. orgánů sociální péče o děti, stejně tak jako i spolupráce ve vztahu k prověření oznámení. Za souhlasu stran byla předložena zpráva Natama institutu rodinné péče, kde poškozené byly prvotně vyšetřeny psychologem, včetně nosiče obrazového a zvukového záznamu z tohoto vyšetření, když stranám jeho obsah byl znám a na přehrání netrvaly. Z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že obžalovaný vydal mobilní telefon značky Vodafone, včetně paměťové karty a SIM karty, stejně jako tablet, tedy nosiče, jež byly předloženy znalci z oboru kybernetika k výkonu odborné činnosti. Rovněž byla předložena zdravotní dokumentace partnerky obžalovaného, Veroniky Ř., která dokládá vyloučení možnosti výslechu svědkyně z důvodů jejího zdravotního stavu. Dále byly předloženy listiny o šetření k poměrům nezletilých poškozených, jakož i zpráva jejich současné třídní učitelky, přičemž zpráva z jejich předchozí školy obsahuje informaci, která je identického charakteru u obou poškozených, že poškozené nebyly oblíbeny v kolektivu spolužáků pro lhaní, z něhož byly opakovaně mezi spolužáky usvědčeny. Z rozhodnutí opatrovnického soudu pak bylo zjištěno umístění poškozených do pěstounské péče jejich babičky, svědkyně K.. Z aktuálního popisu Rejstříku trestů obžalovaného bylo zjištěno, že doposud nebyl nikdy odsouzen.

Soud zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování, a to o osobní výslechy svědků Terezy N., Ondřeje Š. a Julia S., přičemž k možnosti zajištění jejich osobní přítomnosti u hlavního líčení uvedla obhajoba adresy platné v době činu, kdy byl obžalovaný s nimi v kontaktu; ve vztahu k osobě S. pak žádný takový údaj obhajoba neudala. Soud takto vznesené návrhy na doplnění dokazování zamítl pro jejich nadbytečnost, respektive i nemožnost jejich provedení, jestliže obhajoba nedodala soudu aktuální adresy jejich pobytů, z nichž by měl soud zajistit předvolání svědků. Navíc soud dospěl k závěru, že by dokazování takto vedené ničím neobohatilo zásadním způsobem stávající důkazní situaci, rozhodně by nevedlo k takovému obohacení důkazního stavu, aby se jakkoliv zásadním způsobem důkazní situace

změnila. Pokud obhajoba navrhovala, že by výsledkem těchto označených svědků mělo být lépe zmapováno pobývání jednotlivých osob v rozhodné době v domácnosti svědkyně Petry K., zejména se zaměřením na osobu Františka K., pak s ohledem na evidentně jasné označení osoby pachatele ze strany svědků je takto vedené případné doplnění dokazování naprosto nadbytečné.

Po takto provedeném dokazování soud pečlivě vážil veškeré provedené důkazy jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek, přičemž dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného v zásadě ve smyslu podané obžaloby, toliko s precizací popisu skutkových zjištění oproti popisu skutkových tvrzení. Soud tak má za zcela jednoznačně prokázané, že obžalovaný ad I. jednak v blíže nezjištěný den v období od 1.7.2009 do 1.7.2010 v Xxx v bytě své kamarádky, svědkyně Petry K., nar. xxx, využil psychické a fyzické bezbrannosti její dcery, poškozené nezletilé A. K., nar. xxx, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority, a v době, kdy mu byla poškozená nezletilá svěřena její matkou ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení ve dvou případech se ukájel nejméně třením svého pohlavního údu o řitní otvor poškozené nezletilé, přičemž v prvním případě si lehl v obývacím pokoji na gauč za poškozenou nezletilou, která, oblečena jen do noční košile, sledovala televizi, a obnaženým penisem se třel o řitní otvor poškozené; ve druhém případě ji přiměl, aby se ve stoje předklonila a rukama se držela o stolec, přičemž jí vyhrnul noční košili, a poté ji třel svým pohlavním údem řitní otvor a nejméně částečně jej do řitního otvoru poškozené nezletilé zavedl, když tomuto jednání nebyla poškozená nezletilá schopna se bránit proto, že vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, nebo se jinak účinně bránit a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, tohoto jednání se dopustil přesto, že jako kamarád matky poškozené nezletilé znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let; dále že v tentýž den v období od 1.7. 2009 do 1.7.2010 v Xxx v bytě své kamarádky, svědkyně Petry K., nar. xxx, využil psychické a fyzické bezbrannosti její dcery, poškozené nezletilé A. K., nar. xxx, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority, a v době, kdy mu byla poškozená nezletilá svěřena její matkou ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení v jednom případě se ukájel nejméně třením svého pohlavního údu o řitní otvor poškozené nezletilé, přičemž nahý si sedl na křeslo a poškozenou nezletilou, která byla oblečena jen do noční košile, si posadil na klín zády k sobě a třel jí svým pohlavním údem řitní otvor, tomuto jednání nebyla poškozená nezletilá schopna se bránit proto, že vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, nebo se jinak účinně bránit a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, tohoto jednání se dopustil přesto, že jako kamarád matky poškozené nezletilé znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let; pod bodem II. pak vzal za prokázané, že od přesně nezjištěné doby do dne 24. 8. 2017 v xxx v jím užívaném bytě přechovával ve svém tabletu zn. MANTA MID 713 černé barvy na paměťové kartě Micro SD 2GB v podsouboru Obrázky nejméně 304 souborů fotografií a v podsouboru Obrázky, podsložce Mix nejméně 22 souborů fotografií, a dále přechovával na paměťové kartě Micro SD HC zn. Sony v mobilním telefonu zn. Vodafone v podsouboru Videos, podsložce download nejméně 340 souborů fotografií, přičemž všechny tyto fotografie zobrazují mj. i děti, z nichž některé jsou zobrazeny zcela nebo z části nahé, některé jsou zobrazeny s otevřenou nabídkou genitálu a některé jsou zobrazeny v polohách skutečného nebo předstíraného pohlavního styku.

Ze spáchání jednání pod bodem I. rozsudku, je obžalovaný zcela jednoznačně usvědčen souhrnem svědectví obou poškozených A. a A. K.ých, za podpory svědectví svědkyň K. a Petry K., a to především v kontextu závěrů znalců z oborů zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Poškozená A. K. vypověděla a jednoznačně označila za osobu pachatele obžalovaného, jehož označila jako strejdu Fandu, když s tímto vyjádřením souhlasila i poškozená A.. Ze souvislostí prokazovaných výslechy svědkyně K. a Petry K. je pak jednoznačně prokázáno, že jedinou takovou osobou, v rozhodné době blízkou oběma poškozeným, je výhradně obžalovaný. Žádný jiný František, jehož by poškozené označovaly za strejdu Fandu, nežli sám obžalovaný, do domácnosti k poškozeným nedocházel, nestaral se o ně a nebyl s nimi v žádném četnějším kontaktu tak, aby jej poškozené označovaly za strejdu. Pokud obhajoba fabulovala s tvrzením obžalovaného, že mu poškozené v době, když se s nimi v bydlšti Petry K. vídal, říkaly strejda panda, pak toto tvrzení stojí zcela o samotě, je absolutně zavádějící a nekorespondující s jakýmkoliv provedeným důkazem, naopak toto tvrzení obhajoby obžalovaného bylo svědectvími všech tří K., jakož i svědkyně K. vyvráceno. Navíc svědkyně Petra K. doplnila, že v prvotním sdělení ze strany její matky, svědkyně K. došlo k označení pachatele jednání vůči poškozeným tak, že šlo o Fandu z xxx, poškozené samy ve svých výpovědích, respektive poškozená A. K. pak uvedla, že šlo o strejdu Fandu, který je vyzvedával ze školky. Soud má o identitě obžalovaného jako pachatele předmětného jednání zcela jasno, jakákoliv záměna osob pachatele je s ohledem na výše uvedenou specifikaci osoby pachatele zcela vyloučena. Pokud se obžalovaný snažil poukazovat na osobu Františka K., pak Petra K., stejně jako v náznacích i svědkyně K.á, vyloučily, že by tento František docházel ve vyšší četnosti do domácnosti k poškozeným tak, aby jej vnímaly a označovaly za strejdu, natož poškozené vyzvedával ze školky, popřípadě bydlel v Letňanech. Pokud se obhajoba snažila zpochybnit identitu obžalovaného jako pachatele na základě specifikací nezletilé poškozené A., pak rozhodně pro takové argumenty obhajoby není s ohledem na celé dokazování jakýkoliv relevantní prostor. Projevy obžalovaného vůči poškozeným byly dostatečně a jistě prokázány svědectvím poškozené nezletilé A. K., která popsala situaci, za níž se obžalovaný jednání dopustil. Nejdříve nahý, ležící za poškozenou nezletilou A., ji v oblasti řitního otvoru nejméně tělesně kontaktoval svým pohlavním údem, přičemž poškozená nezletilá toto označila za strčení penisu do zadku. Nicméně neuvedla, že by toto jakkoliv bolestivě vnímala či, že by byla jakkoli krvácivě poraněna, popřípadě v pozdější době v souvislosti s tím pociťovala jakékoliv obtíže. Následně popsala projevy jednání obžalovaného vůči poškozené nezletilé A., o nichž sama A. pro obavy, stud a strach, stejně jako osobnostní limity, nebyla schopna jakkoliv blíže vypovědět. Nezletilá poškozená A. však usvědčuje obžalovaného z toho, že zcela nahý si na křesle posadil A. v noční košili na klín, přičemž nezletilá poškozená A. toto viděla. Blížším a případným dalším projevům však pozornost nevěnovala, neboť se bála. Rozhodně však bylo prokázáno, že nahý obžalovaný si na svůj klín do prostoru pohlavního údu posadil v oblasti genitálu a řitního otvoru poškozenou nezletilou A., která tento jeho projev označila za znásilnění, nicméně nebyla schopna rozvést, co konkrétně tento termín pro ni znamená či čeho konkrétního se obžalovaný vůči ní dopustil. Poškozená nezletilá A. dále popsala průběh jednání obžalovaného z téhož dne z o něco pozdější doby, když ji obžalovaný předklonil, nechal ji opřít rukama o stolek, zvedl jí noční košili, kterou jí přehodil přes záda, a penisem, který jí zastrčil do zadku, opakovaně pohyboval. Tak to má soud za prokazané, že došlo nejméně k částečnému zavedení pohlavního údu obžalovaného do konečníku poškozené, přičemž o nejméně částečné zavedení svědčí opakovaný kopulační pohyb, který poškozenou byl popsán jako opakované hýbání se. Právě prokázání tohoto projevu jednání obžalovaného je prokázáním dokonání trestného čin ve smyslu ustanovení § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Soud svědectví nezletilé poškozené A. hodnotí jako zcela věrohodné, když soud měl možnost vnímat spontaneitu a průvodní projevy její výpovědi a nemá tak i jakoukoliv pochybnost o tom, že poškozená sdělovala

skutečný prožitek, o čemž svědčí i volba výrazů užitých při výpovědi, stejně tak jako i absolutní odlišnost výpovědi poškozené A., když je tak zcela jednoznačně vyloučeno, že by nezletilé poškozené byly dospělou osobou jakkoliv připravovány na podání svědectví, která by si tak zcela jednoznačně byla vzájemně podobná či by byla zcela shodná. Nezletilá A. popsala jednání obžalovaného v rámci možností vnímání prožitku v době pěti let věku natolik věrohodným způsobem, že v kombinaci se závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, jimiž byla zjištěna sexuální deviace obžalovaného v podobě heterosexuální pedofilie, soud uzavírá, že vina obžalovaného byla zcela jednoznačně prokázána. Závěr o vině je podporován i svědectvími svědkyně K. a Petry K., když především svědectví K. o okamžiku sdělení nezletilých poškozených zcela jednoznačně svědčí o pravdivosti výpovědi nezletilé A., stejně tak jako i prokazuje spouštěcí mechanismus, na jehož podkladě nezletilá poprvé o jednání obžalovaného hovořila. Tímto momentem nebyl údaj o znásilnění osoby, ale sdělení poškozenou nezletilou vnímané, že pokud osoba prožije něco zlého, špatného, má o tom bezprostředně někomu říci a nikoliv čekat na dobu pozdější. Právě toto byl jednoznačně spouštěč pro nezletilou poškozenou, na jehož základě sdělila své nejbližší osobě prožitek z minulosti. Relevanci takového chování navíc podporuje i znalecký závěr znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, která posuzovala osoby obou poškozených. Právě s jejími závěry zcela koresponduje závěr soudu o věrohodnosti vylicení svědectví nezletilou A.. Pokud obhajoba poukazovala na nemožnost pravdivosti výpovědi poškozené v kombinaci se nezaznamenáním posttraumatické stresové poruchy u poškozených, pak soud důrazně upozorňuje na skutečnost, že taková kombinace obhajoby je zcela irelevantní. Každá oběť násilné trestné činnosti nemusí reagovat vyvoláním stavu posttraumatické stresové poruchy, natož bezprostředně po činu. Tak jak znalkyně správně poukázala, navíc, jak soud ze své rozhodovací praxe dobře ví, posttraumatická stresová porucha může podle charakteru osobnosti nastupovat v různou dobu, na základě různých spouštěčů, popřípadě vůbec ne. Tento projev může být eventuálním doprovodným znakem, nikoliv však okolností, která by případně spáchání násilné trestné činnosti měla prokazovat.

Naproti tomu obhajoba obžalovaného stojí naprosto osamoceně, nikterak ji nepodporují svědectví jemu blízkých, kteří u něj nezaznamenali v průběhu doby nic, čím by si pro sebe vysvětlili možnost, že se takto závažného jednání vůči nezletilým dětem dopustil, jak sami všichni uvedli. Naopak ze zkušenosti soudu, stejně tak o tom vypověděl i znalec, je typické pro pedofilní pachatele, že působí v zásadě vyrovnaně, nenápadně, vůči okolí, především dětem, vstřícně a až do doby učinění zjištění o jejich deviaci jakkoli nezávadově. Nejenže byla obhajoba obžalovaného vyvrácena souhrnem usvědčujících důkazů, jak jsou výše uvedeny, ale i sama o sobě vyznívá v mnoha ohledech neuvěřitelně. S intenzitou vykreslení nezájmu o obě poškozené zašel obžalovaný tak daleko, že zcela popřel charakterové rysy povah obou poškozených, když bylo prokázáno nejen svědectvím svědkyně K., ale i znalcem psychologem, že obě poškozené jsou a byly značně přichylné, vyžadují a v nižším věku vyžadovaly pozornost, tedy si nelze vůbec představit reálnost tvrzení obžalovaného, že poškozené o něj nejevily zájem, on jim svou pozornost v zásadě nevěnoval, jen v případech, které si samy vynutily.

K modifikaci popisu skutkových zjištění, konkrétně k prokázání tření pohlavního údu v oblasti řitního otvoru poškozených A. a A., respektive v jednom případě nejméně částečné zavedení pohlavního údu do řitního otvoru poškozené nezletilé A., pak soud opírá jednoznačně o vyhodnocení výpovědi nezletilé poškozené A., která a v tomto směru vypověděla. Přestože poškozená volila výraz, že obžalovaný jí pohlavní úd zavedl do zadku v obou případech, toliko ve druhém z nich uvedla, že vnímala kromě zastrčení penisu do zadku i opakované vyhýbání se obžalovaného. Právě z tohoto důvodu, pro uvedení popisu

následného chování obžalovaného, spočívajícího v opakovaném hýbání se proti tělu poškozené, soud uzavírá, že v tomto směru bylo skutečně prokázáno nejméně částečné zavedení pohlavního údu do řitního otvoru poškozené. Právě v duchu precizního hodnocení obsahu výpovědi poškozené soud modifikoval formulaci skutkových zjištění jednání vůči poškozené A.. V případě jednání obžalovaného vůči poškozené A. byl soud odkázán výhradě na popis jeho jednání tak, jak se podává rovněž z výpovědi nezletilé A., když sama poškozená nezletilá A. a v tomto směru nikterak neupřesnila průběh jednání obžalovaného vůči ní, kromě toho, že se omezila na obecné konstatování o tom, že ji obžalovaný znásilnil, přestože nebyla schopna popsat, co obsahem takového termínu podle poškozené nezletilé je. Nicméně nezletilá A. uvedla, že si obžalovaný, který byl nahý, na klín posadil poškozenou A., která byla toliko v noční košili bez spodního prádla. Z logiky věci je tak evidentní, že v oblasti genitálu obžalovaného došlo ke kontaktu s nahým tělem sedící nezletilé poškozené, z čehož tedy plyne i skutkový závěr soudu o tom, že nejméně v oblasti řitního otvoru obžalovaný třel svým pohlavním údem poškozenou nezletilou A..

Takto prokázané jednání soud po právní stránce hodnotil jako naplňující veškeré zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť bylo bezpochyby prokázáno, že obžalovaný využil bezbrannosti obou poškozených, vyplývající z jejich nízkého, nezletilého věku pěti let, přičemž je takto donutil k pohlavnímu styku, který spáchal způsobem srovnatelným se souloží, neboť právě kontakt či splynutí genitálu s řitním otvorem oběti je nutno posoudit jako naplňující parametry způsobu pohlavního styku, vykonaného způsobem srovnatelným se souloží; navíc bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání na poškozených mladších 15 let, když jednoznačně věk poškozených mu byl z kontaktu s jejich matkou a délkou období, po které do domácnosti docházel, jednoznačně znám.

Ve vztahu k jednání pod bodem II. rozsudku bylo zcela jednoznačným způsobem prokázáno, že obžalovaný si po dlouhé období až do okamžiku zajištění obou nosičů, tedy do 24.8.2017, stahoval a prohlížel, tedy držel, obrazové soubory s jednoznačně dětskou pornografií. Charakter těchto obrazových materiálů je zcela evidentní z fotografií, jak byly zadokumentovány a byl jimi proveden důkaz, z nichž je jasný věk, resp. tělesná nevyspělost osob, dívek v nízkém věku. Rovněž je zcela průkazně zjištěna pozice, v níž se tyto děti ženského pohlaví nacházejí. Soud tak uzavírá, že charakter obrazového materiálu je jednoznačně pornografický s pedofilní tematikou, když děti jsou zachyceny v simulacích pohlavního styku či při něm, dále s otevřenou nabídkou genitálu. Přestože obžalovaný na svou obhajobu uváděl, že si nebyl vědom trestnosti jednání spočívajícího v prohlížení či stahování takového materiálu, nemůže jej toto jakkoliv vyvinut z trestnosti jednání. De facto sám obžalovaný doznal naplnění skutkové podstaty trestného činu, když současně uvedl, že ví, že neznalost zákona její neomlouvá. Soud je navíc přesvědčen, a dospěl k závěru, že obžalovaný o závadovosti a nezákonnosti svého jednání i věděl, je osobou dospělou, sociálně orientovanou a v dnešní době je taková skutečnost notoricky ve společnosti známa. Jednáním pod bodem II. rozsudku tak obžalovaný naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že přechovával fotografické pornografické dílo, zobrazující dítě.

Ve vztahu k naplnění skutkových podstat trestných činů pak obžalovaný jednal v případě bodu I. ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když veškeré své jednání vykonal právě proto, aby dosáhl svého sexuálního uspokojení k tíži dětí mladších 15 let, když užil jejich bezbrannosti, plynoucí z nedostatečnosti jejich věku, a současně závislosti na něm jako na dospělé autoritě. V případě jednání ad II. pak jednal

nejméně ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť byl srozuměn s následky svého jednání, a tedy porušení zájmu chráněného zákonem.

Soud tak dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je zcela evidentně jednáním trestným ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, tedy odpovědnosti obžalovaného za ně je možno dosáhnout výhradně prostředky práva trestního. K tomuto závěru byl veden vysokou mírou společenské škodlivosti, kterou oba trestné činy spáchané obžalovaným typově vykazují.

Za takto shledané viny pak soud pečlivě vážil veškeré okolnosti rozhodné pro ukládání druhu a výměry ukládaného trestu. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou přitěžující okolnost, lehce mu polehčuje jeho trestní bezúhonnost, když doposud nebyl pro žádnou trestnou činnost odsouzen. Soud tak dospěl k závěru, že je vůči obžalovanému na místě působit uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to pro celkovou závažnost jednání, jehož se dopustil. Tento trest soud ukládá jako trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jej ukládá za dvojí trestnou činnost. Současně však dospěl k závěru, že není nezbytně nutné trest uložit v rámci rozpětí zákonné trestní sazby, stanovené pro nejpřísněji trestný čin, tedy v rámci rozpětí trestní sazby ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, ale že za aplikace ustanovení § 40 odst. 1, 2 tr. zákoníku je možno dosáhnout účelu trestu u obžalovaného uložením trestu kratší výměry, tedy uloženého pod dolní hranicí rozpětí trestní sazby, a to za současného uložení ochranného léčení. Proto soud obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců, přičemž pro, jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou, a to za naplnění veškerých zákonných kritérií ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Současně soud ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil ochranné léčení sexuologické, a to ústavní formou. Soud dospěl k závěru, že bez absolvování tohoto ochranného opatření, tedy v jeho rámci absolvování sexuologického léčení, je obžalovaný pro společnost natolik nebezpečný, že je namístě podrobit její ústavní formě opatření. Soud se zcela jednoznačně ztotožnil s názorem znalce, že především z počátku nepostačí k dosažení příslušného stupně vlivu medikace na obžalovaného forma léčení ambulantní. Z toho důvodů soud přistoupil k uložení ústavní formy sexuologického ochranného léčení, aby tak bylo eliminováno riziko recidivy jednání obžalovaného v důsledku zjištěné deviace.

Soud rozhodl o včas a řádně uplatněném nároku poškozených nezletilých A. a A. K., přičemž dospěl k závěru, že poškozené prostřednictvím svého zmocněnce neunesly tíhu důkazního břemene. Pokud zmocněnec vznesl nárok poškozených s odůvodněním, že v důsledku jednání obžalovaného si mohou nést poznamenání v sexuální oblasti pro svůj dospělý život, respektive ztratit důvěru v dospělé authority v případě mužů, pak se v zásadě jedná o ničím pevněji nepodložené dohady. Znalkyně sice takovou možnost připustila, nicméně poznatky z konkrétních projevů poškozených zde absentují. Navíc poškozené jakkoliv nedoložily či neodůvodnily výši požadované náhrady imateriální újmy, ničím konkrétním, relevantním částku 40 000 Kč pro každou z nich nepodložily. Pokud se zmocněnec domníval, že důkazní prostředek, respektive jeho vyhledání, ve formě zajištění znaleckého posudku je na místě vyžadovat od soudu, pak je zcela nezbytné zdůraznit, že takový postup by byl nezákonný. Veškeré důkazní prostředky, jimiž měl podpořit vznesený nárok na náhradu imateriální újmy, byly na straně poškozených, respektive zmocněnce, uplatněný nárok měl doložit před soudem sám zmocněnec. Navíc soud zdůrazňuje, že pokud byl nárokovaný rozsah imateriální újmy opíráno o důvody shora specifikované, pak v tomto směru je nebylo možno ani jakýmkoliv znaleckým zkoumáním vyčíslit. Ze všech uvedených důvodů tedy soud postupoval ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 trestního řádu a obě

poškozené zcela s uplatněním nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal na pořad práva civilního.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **lze podat** odvolání do **osmi** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 31. května 2018

Mgr. Denisa Durdíková, v.r.
předseda senátu